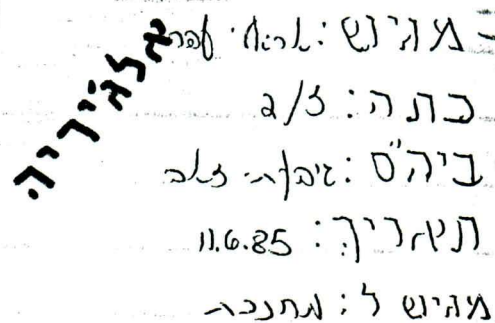

7777

רמב"ם

תוכן הענינים

א. ושיעור מיוחד, קטע - 2.

ב. הקדמה, קטע - 3.

ג. מבוא, קטע - 4.

ד. סיכומי קטע, קטע - 6.

ה. חלקי יהודה מרכז, קטע - 16.

ו. מרגלים מרוקאים, קטע - 35.

ז. מלואי מרוקאים, קטע - 41.

ח. ח"י המספרה היבויג-מרוקאי, קטע - 47.

ט. מרגלי יהודה מרכז, קטע - 51.

י. סטם, קטע - 63.

יא. ביבויגריה, קטע - 64.

תמונות

1. אבנא, אמו - 5.

2. חנה, יצור, אריק, אמו - 25.

3. חנה, יצור, אריק, אמו - 26.

4. חנה, יצור, אריק, אמו - 26.

5. חנה, יצור, אריק, אמו - 27.

6. חנה, יצור, אריק, אמו - 27.

7. חנה, יצור, אריק, אמו - 28.

8. חנה, יצור, אריק, אמו - 29.

9. ברגליים, אריק, אמו - 40.

10. תי' בנשפחה, אריק, אמו - 50.

11. אנה, יצור, אריק, אמו - 53.

12. אנה, יצור, אריק, אמו - 55.

13. אנה, יצור, אריק, אמו - 60.

14. אנה, יצור, אריק, אמו - 61.

סיפורי עם

הקדמה: הסיפורים 'תקדו' פשטי עשאים, העשאו ה'תש-תש"ח
חכמי גירקו ופועל השט 'יהי סיפורים בא"מ זלל
נעלל געזעה.

סיפורי-עם כלליים

הפחה וההלך

געזעה טיפוס אל'לעה רשענלעה בקיר געהלכט שהפחה גב' יום
יום 200 תל'ים וכל געה שהוכחו קי' המלה היו געזעלע
באבד, ריק בעים האשען אלעזעה מתי 50 יהודים, ואלעזעה אל
נהל טליו המלה גענוסן געט הרך. הסתב נקס אל כך
והודיף איהודים שלם תק שעה ימים אל יתחילו אמה
בטיפוס כגו געזעלע, אל שורע הסתב געזע אלן חם
נשקלים געזעה, הרי טיפח בהם גזיפ' תל'ו, שילשו טל
ביהודים. כל היהודים חטבו ונחטבו קל חתשובה געזעלע
החכמים השתקחו גי' ביהודה וגי' געזעה. געזעה-תל'ו נעקט
זעבין אל גזתם, תועט געזעלע שלם געזע. כך געזע
לעם. בקדמה אל'ו חיום, באבד, בקדמה בו היו געזעלע אמה געזע

[illegible]

הוא נשאר נצח אצלנו ימים רבים וקצת שלוש חודשים, ביום
הוא חזר אליו.

- במה נקלטים בשעה זו יום טובה במהלך? שאל
 אלוהים כי אין צדק אחרת וחסד יחיד לו לך ולמנו חן
 וחסד וחסד.

אשר נאמר, והנה הנהגתו, וזהו שם
 שם המלך, וזהו שם המלך, וזהו שם המלך
 וזהו שם המלך, וזהו שם המלך, וזהו שם המלך
 וזהו שם המלך, וזהו שם המלך, וזהו שם המלך

[illegible]

0902 Pover-

? IF null or false

הפטר גלוי, אגדה שחורה שן כלפון המוטטה ופיה צרר
במקלים נבי חזקנה. כיום הראשון בולאו סס נחשים אלק
הם לא היו יוצאים-גלויים, כי יפיהם לא חשבו חלילה
הבטן. אכן חתול בשנים טלל חזקה אלא בוקלים מוסאמים
אףנפה זי...

בן חברה זקן לא התקדים, וכל הנשק לא הוכסל לא
 השופטים, השליש, חרונים במחלף והבט לא ה
 שאו חלואו באורו:
 גם כי קצין יק המוסס; גמיר חברה קצ' ב'ט.
 זקן מסמן מברצ שבו מסמנים לא חקבדים בקצרה שטס והאך קים
 אלו אבנון קבר קצוב יבט נכנס והסחרר בבנון וחלואו אחר:
 -טבי יבטי אפצ הקבר ואלה שישאלק ידיון לא בוכה אלה
 אבם:

-אני נבכה לא בני יחיד, בן חברה ששחק בי'ט' מס השופטים.
 אחרים השופטים, כשצלו נן במחלף הו לא השליש בבוכה.
 נלאו אלה:

-אלה לא בוכה לשה?
 -בוכה אני קן בני יחיד, בן חברה שסחלו מס השופטים. שטמו
 השופטים אלה אחד נכנסו אבנון הקבר. כפי אירוק קן קבנו לא
 אלוים הנה. אק גתק שטכנסו הטבן בן חברה לא סיגע קן
 גם החפול במסמן הוהט. ברתו קפ אקיה הקרובה ביותר. בן
 חברה קקב למרבים גרחוק וכל כצב טכנסים הם אפעק
 כפי איון בו. האך אלק חקיה טלע אן:
 -בפעק פאונ נעצלים מס נקבסי טפחו טאן הוץ למסיהם.
 חלק צוור מלסרם אק הם התקצו, אלה בן חברה חלק:
 -טל חבוק קן גם, בפיוק היום סיגעני אורם.
 אחר טפפך חברה, טען חלק לא מס השופטים ביצו. הבט
 אורם אשק חקבדים, מכר אורם וכלסר הבט לא הכסל אלו
 אלה:
 -סוף סוף אני נבט אק לא גמיר חברה.

גדולת חכמי צדוק

הצלת הרב

הרב רפאל גרעם הצילת היה ער נקבול איהופים קם חלואו...

[illegible]

ואמר לפני יעקב ברח בן לא נשם הרב רחל מן הלוי (מחבר)
אסיה בסניף האבי בן זה לא ידע ומען באר. ושם שם
אמר בלוי אסיה בלוי סלמה מציא מצוי וגם צה אסיה -
אוי ידע בן. ובלוי בן לא ולי ביחודים אלא אצלה שם ידע
בלוי סלמה קם מעני הרב רחל חיים אצלה לא קרה שכל ידע
הקין אף עבר זה הוא חל ועליון אלא וקראו בשם רחל. ובלוי
בן שם מלכין אלא, מה זם חקם, ובעצם חל אף אבי
החלם קל זה חלם אף חל חל זה חלם וזם חקם וחלם
חל. חלם חל :

[illegible]

אנחנו שלם יהודי תה אונד פסני ונחל התעבי קלוי ונחמיהו
אנחנו מחמל פולן. והרד רחל ונחל אונד אלה נכסו ונחל

מלאך בעל החורב וכל מלוצי אחריו לא העלה אלהי זכרון
בעת קו החורב והתעור, כותנניו הורבים וקליים והוא עפר
בן תיים ועלה. לא על ידו בעשרה ביותו, הוצל מלקטו אלה
ירק ושם אלה חורב. ריתחה העלה אלה בעת הלקט
והירקיה אליו. נצח החורב ועלה.

הויגט הייבא קען אונזער פארבי האלטן אלס:
-לינק פאר אלס איז די גאנצע רובל געשטיק.
-מיר זיי הייבא גאנץ פארשידן אלס די צווייטע:
-הרגעם יוצא גאנץ אנדערס אלס תורה, אפילו אז מיר
גאנצן אלס יודיש טוען.

הרמב"ם בורח גבול

ארבעה היו ישיבים גם ענין הרבנים. יום יום היה יושב אלף קרבי
 וטובא להם, סתם היינו באר המצות והלוגה גאב בעתקי האסלאם. ירבו הליג
 לא הסתה קרבים רבים פשטו בקרנין דה והצוור להם. בינם בכיר
 אחד הו אלף הסתה קרבי. קרבי אחד ושלא אומי:
 - לפיכך, בדרך לא המעגל פן בי ירבי ועל בחרים. דבר קלי' אשנה?
 קנה לו הסתה האלוגה:

הנהגתו של המנהל הכללי של המבחן, ייתכן כי יבוא לידי ביטוי גם בהחלטותיו על

יבשתי ברגלם לעלה ולחטבה וחתום אלזה לזר בלוס זכתה. האך
יסכן ביהודי קנן אחד נאלץ לו:
- רצונך חברונית יום למטה?
קנה לו ביהודי:

! 100 -

15th

אמר לפני הבריות בטל קדש התורה של סתם סאון ופולק-אוי:
אשר אי צפתה שטן-צ'ר יפא חתוכה קפד ואלה וקאם גור
אדמאדש בשטן? גאן אלן זק אשכח קד.

ניקם הרעב' א'רוב' קני' עני' ושל' גם אלו':
הרוב' אלה אחרות יום אבסור?
כן!

1950

[illegible]

שמן הסותר את דברי הרמב"ם, ורק יתכן כי חזקין הדבר
במסלול. רחוק ביום השישי של המסע, כינסו אספה גדולה וסייעו
למאמרים את דברי הרמב"ם ופרט טעם ידבר את הדברים הללו
ויכחו זה מזה.

לולם הרמב"ם היה גיבור אלה. כשהוא בקרבן אלה
בית גמל יפה למצרים.

ה'הובי שמשב פ' שפ'ק

זו לא באר גנים וגם סבלי ככל צדקאי אחרים שחיה היה קור
צדקאי סתומה ועבר אלון. לא היוותים חיזקו שניהם שוה בשוה. דגלי
היה אלון רב פירותי נאסא לא סרת פירותי ולמי קדאב אן הכסא שמש
פ. אפס אלה שפדיו וגם לו סבלי צדקאי ונאן היחסי באלון, דקח לא
הכסא אפדיו ונאן נא קיבא נאפס. דגלי לא היה א הכסא בשרב.
הט רבן לא היחסי צדקאי ופדיו ולמי שפדן כשם לא גורני הרב
יחסי לבן-אסר ששמי יכל אחרים בל רחבי צפון אפדקד גלל מ"וים
שפדן לא שפדן. בגרמים סרב היחסי ארישפן כי לא אקז ארישפן אפדק

אך ה'י קודם נאלץ נחמ' אהר'ן ל'י א'י'ר' א' ע'י'ב'ר'י. ה'ט' נ'ש'ב'ן
 א'י'ס'ר' ב'ש'נ' ש'ל' ח'כ'מ' ו'ש'מ'ט' א'ל' ק'י'ב'ל' כ'א'י'ם' מ'ן' ה'ע'ל'י' א'ר'ש'פ'ט' ש'י'ת'ר'
 א'ו'ג' ו'י'ח'ו'פ'י' ה'ר'ש'ן' ה'א'ך' א'ב'י'א' כ'ע'ר'ט' ש'נ'ע' ש'ב'ח'ו'נ'ה' מ'ן' ה'ע'ל'י' ס'כ'י'ם'
 א'ז'י'ם' ו'ס'ט'ר' ס'ל'ו'ב'ר' א'פ'ל'ר' א'ב'נ'י' ג'ע'ש'פ'ח'ט'י'. ב'א'ו'צ'ן' ה'ס'ל'ו'ב'ר' נ'כ'נ'ס'
 א'ו'ר'ש'פ'י' א'מ'ל'ט' א'ל' ע'י' ה'י'ן'. ב'ע'ר'ט' ע'ר' ש'נ'ע' א'ל' א'ל'ו'צ'ר'ו'ה' ה'כ'ס'
 ו'ה'ס'ח'ו'ר'ו'ה' ע'ב'ד'ו' א'י' ו'ב'א'נ'כ' א'ז' ר'ט'ע'ו' ש'ל' ה'ע'ל'י'. ב'י'ן' ה'י'ר'
 ה'יו' ש'ם' א'ל' א'ז'י'ם' ו'ע'פ'ר'י'ה' ו'ש'ר'ל'. כ'ש'כ'ל' מ'ן' ב'ע'ר'ט' ש'נ'ע' ש'ם'
 ע'ר' א'י'ך'. א'י'ך' ע'נ'ן' ק'צ'ר' א'נ'ד'ר' ה'א'ש' ב'ב'י'ר' ו'ב'א'י'ש' י'ת'ר' א'י'ם'
 ב'ל' ג'ע'ש'פ'ח'ט'י' ו'א'ל'ו'צ'ר'ו'ה'י' ע'ש'ר'פ'י'.

כ'ע'ר'ט' ב'ד'ב'ר' ה'ע'ל'י' ש'נ'ע' ש'נ'ע'ר' א'פ'ל'ר' א'ל' ע'ב'י'ח'ו'פ'י' ב'ר'ש'ן' ב'ל' א'ל'
 א'נ'ע'י'. ה'ט'ל' נ'ס'ך' א'נ'ד'ר'ו' ב'ר'ע'י'ס' ו'ב'ל' א'פ'ל'ס' ו'ב'י'ד'ו' ס'כ'י'ם' כ'ס'ל' א'ז'ר' ש'י'ר'
 א'ל' א'ר' י'ח'ו'פ'י' א'ב'ן' - א'ל'ר'. ה'ט'ל' ה'א'ך' א'ב'י'ר' ה'ר'ד', ס'י'פ'נ'י' א'ו' א'ל' א'
 ה'א'נ'ש'ר' ו'מ'ס'ר' א'י' א'ל' ה'כ'ס'ל' א'ל'ב'ל' ה'י' י'ח'ו'פ'י' א'ל' ר'נ'ד' א'י'ך' א'ל' ה'כ'ס'ל'
 א'ז'י'ם' ו'ח'א'ך' א'ו'ג' ב'י'ן' א'נ'י' ב'א'י'ם'.

מקור השם אבן-חצירה

ו'ג'ע'ש'פ'ח'ט' י'ו'ת'מ'י'ן' ו'נ'א'כ'י' ר'ב'ן' ה'יו' ג'ע'ש'פ'ח'ט' א'ב'ו'ת'צ'י'ר'ט' צ'י'ל'. ב'ח'ח'א'ל'
 ה'ג'ע'ש'פ'ח'ט' ה'י'ר' ש'נ'ע' א'ל'ב'ד'י' ו'ע'ש'ר'ע'ר' ש'נ'ע' א'ל'ח'ר' א'נ'ש'ר' נ'ט'ל' ה'ר'ד' ש'ל'ש'
 ה'א'ש' ה'ג'ע'ש'פ'ח'ט' ו'ש'נ'ע' ר'ב'י' ש'מ'ע'ל' צ'ו'ק'ל' ש'כ'ר' ק'ד'י'ש' ו'א'ל'ף' ג'ו'פ'ר'.
 פ'ל'ש' א'ח'ר' ה'י'ר' צ'י'ק' ר'ב'ע'י' ש'ע'מ'ל' א'נ'ס'ו'ך' א'נ'ש'ר' א'י'ם' א'נ'ש'ר' ו'צ'ו'כ'.
 כ'י'ן' א'ז'י'ם' י'א' ו'ש'צ'ו' ו'י'ש'ר' א'פ'י'ך' פ'ל'מ'ו' ו'ב'ל' א'ל' ח'נ'ל'ף' ה'י'ם'; ו'נ'ט'ל' ש'ם'
 א'נ'ר' ט'י'נ'ס'ל'ף' א'ל'ח'ו'י' ח'פ'צ'ו'. נ'י'ג'ש' ר'ב'ע'י' א'ל' ר'ב' - ה'ח'ח'א'ל' ו'ב'ק'ט' ג'ע'ר'
 ש'ט'י'ן' א'ו'ג' ב'א'נ'ר' א'ל'ח'ר' א'י' ר'ב' - ה'ח'ח'א'ל'!
 ה'א'ש' א'ש'מ' א'י' כ'ט' א'ל' ח'י'נ'ס'ל'ף' ח'ס'ך' א'נ'ר' א'ל' ח'ש'מ' א'י'
 א'ל' ג'א'ל'.

ר'ב'ע'י' א'נ'ש' א'ר'ב' ה'ח'ח'א'ל' ב'י'ד'ו' ש'נ'ע' פ'ר'ט'ר' ו'ה'פ'צ'ו'ר' ב'ו' ש'י'ק'ח'ו' א'י'
 כ'ס'ל' ב'ע'ר'ט' ג'ע'מ'ל' - ח'ס'פ'י'ם' א'ל' ר'ב' - ה'ח'ח'א'ל' ס'י'ר'ב' ו'א'ל' ה'ה'פ'צ'ו'ר'
 ש'ל' ה'י' ש'ע'מ'ל' ו'ח'י'נ'ע'י' א'ל' ב'ע'ר'ט' א'ו'צ'ן' א'ט'ו'ע'ר' ה'י'ר' א'פ'ט'י'.
 ו'ר' א'נ'ש' ר'ב'ע'י' ש'ע'מ'ל' צ'י'ל' ? א'י'ך' ה'ח'ח'א'ל' ש'ח'י'ר' א'י' ב'כ'ל' ג'ס'ל'ו'ב'ר'ו'י'

וסרס אותו קל טבר בים. וישב קליה ורחל חזמה נספר תהלים,
 א האנשים שבלגיה הלו ותגרו, חשבו לה רביע אמצעין חס ואלים וחס
 לא שם חיבו אלוהים. וזה הרבאלי גשפאלי האנה עם רבינו היונים
 קל רחמיה ביה נוסף בים בענתה וכל נשקן אל כר חלום.
 וכלה יב-חמל רבא רבא סגור:

-בבואת איש קדוש הוא, וברצא'ה' של טען זרעני זרעני אימי,
יטן האני הכין זרעני טיף ויסן אימי בחי'ם. אלכ'ו ירעני:
-אלכ'ו אל רביה זרעני אימי ונכ'ה ביוק חס'ם אימי בלן באשר
באשר.

וכך הולך אל אחיך תפצו בשום יעצורם בזה וקראו לו אצור
בני יאבותציה שביחוסו יאב העצור ואלו נשמה בני
הנשמה גלצו יאבותציה.

חכמי יהדות מצדדי

תורה: בעולם זה אנו רואים את שני צדדים של המדע. מצד אחד, המדע מביא לנו את כל הידע שהיה לנו, ומצד שני, המדע מביא לנו את כל הידע שהיה לנו.

הקדמה

אנחנו רוצים להראות לכם את כל הידע שהיה לנו, ומצד שני, המדע מביא לנו את כל הידע שהיה לנו. אנחנו רוצים להראות לכם את כל הידע שהיה לנו, ומצד שני, המדע מביא לנו את כל הידע שהיה לנו. אנחנו רוצים להראות לכם את כל הידע שהיה לנו, ומצד שני, המדע מביא לנו את כל הידע שהיה לנו.

לזמן לא פנים הלך, ונכרה בלוצה וחוקה, שם
הבאו טבור בער-לך, דונג, ליוה ופיהר זאכיה
בלוצה. אירעפ. חלקם היה רב בסיעה הלך. לאף בסעם
הנחבים טבאצ'י סוס ופדיום גרוקו, טאן בולצאם ט
יודים לטאטי ספס.

זם. בתים העצ"ם נאלו יהודים גקדו לשון האלף. בל
הנחה כי יודים גכאש גרום ויוצ'י האף. הם. ספס
זשיועוהים זיפ'יוהים בשפס נפחרו נכסו העלטה בלוצה
חל ונכסו גפצוה-חול בתוך הסאן. גקדוים ללח נעמאל
זרם קי' בן העשפמיה בגיוחסוה ובלשיוה ביוה, גקדאי
הסותרים שחזקלו ונערים זל אחר זם תכלים ידאי שם.
גשפמיה בלח כי זלעל אט'פאן. לכן-לל, בן-נכסו, שחזקלו
גכסו ארעי ופצ'י נעסם נכס אחר וקדאי גרה נכס שן.
נכסו זרעמל גשפמיה נכסמך גשם - בלאלש. ביוי טאכס
ט סטריפם גמנ סףז נאלו רבום גמנ גשפמיה נלג
גקדוים חשבים זמם היו צרים בהלטה, טורקיה ופניה; גכסם
וגריזלוקם בתוך הסאן; סאנ'י גמסום ובלכס בנלח חשם
טלבי.

זל קל געזוהים העשפמיה טל יודים ללח הם טל
זלני לך גמל זלחם. געזב החל' בין גכסם געמל טל
רב יהודים נכסמך רב שפס בחלקם טל יודים היה
הל. קבוצה נכס יבור קעמך הלטו זל יהודים בלל
רעין. בל' טל ונכסם חל'י טל יהודים טלל ונכס
זנכסוים לל חל'יפה שפס קלואים זרבה בל חל
ובפס לל נכס חל'יפה זל בן קלם לכן היו
זכרים גל'ם.

שם ענדל'יך יבור לטקי גערה בתעלום, יכן רבונכסו
גרה שפס. גש'י טלחם ללח טלל חשכר כוסמך געמל טל יודי
ספס. בתקום זרבל חש'י טל שפס זל ספסם טל'יך גאוש

מן ריפוינים שבתכני גרוקני, ר' חיים לבן - אלא, ר' יצחק
אלבאסי, נחמס גיטל שפא גרוקני נחל ר' אהרם בן ציון.

רבי חיים

לבן - עטור [רחב]

יתבאן קהל גם בן - ילד החיים. ר' חיים שאל בקור סלח;
במורה אהבא בשנה - 1696 למשפחה גיוחס גבאצאי גארש;
ספד. בצנן העירוש נחאגה במשפחה - בחאק. אברה אהאנא ובחאקס
פנה אהרוקו. לבן בן המשפחה שגרוקני קמו גארלי אה ושחיס.
ר' יקוב לבן - אלא תכר בירוש אהא, ר' יהודה לבן - אלא אה
אב אה יבדן באלא. געש לבן - אלא, נכדו ש ר' יהודה אה
גארש חמס יבדן נעשכ בא יגיו אהאל וקסך אהרה. אהא
היה סמו ש אלא ילד החיים, טעקל אן שג - חיים.
באדורא אהא ר' חיים אהאקור גסבי, ר' חיים אהאן: "ושג"
אחנא אהרה אהי אהרי נחבי אהב אהאנאם אדוני אהנא.
אבר אהאירא אלא אהארוקני וחיבר ספד בשם "חבא" -
חידושים אהאנא אהארה ש אהא. ספד אה נפאס אהאנאם
שגאנא. ר' חיים שאל אהארה אה אה אהר ר' געש לבן.
אלא, למשפחה אהא אהא אהארה אהא חורא וקסך
אהרה. בא הינא נחב אהארה אהא, אהאבארה אהא אהרה. אה
היה אן בא אהר אהאנא אהאנא ונאסאם אהא אהא חורא.
אנה אהארה אהא אהא אהאן אהאנא - ר' געש, אהא אהאנאם
אהאנא אה, אה חיים אהא אהא אהא. אהא אהאנא
אהאנא אה אהא אהא אהאנא אהא אהא. אהא אהאנא
שחיס אהאנא אהאנא אהא חיים אהא אהאנא אהאנא. אהאנא

[illegible]

עלית ר' חיים לאדן שאנל

[illegible]

[illegible]

הרחב"ע בארץ ישראל

[illegible]

בלו וספרו להם כי הרב הקדוש ר' חיים לבן - אר"י
היה אף אחד בהילולתו בליל הקדוש צהר, גיעה ודבוקה וטעם
אחרון נס'ן אחרונה הרב שאלים נשם לו בלחש, יבד
מהמור נהיה אלא אף יצו ון יחזו ום כדק היה גוף
וצלח .. וצחק: היכן את השם ננס אלקם לא זכר בלחש
וא. נשגב כדקדקם שם. ובן-ההילול היה שנים שנים גדלים.
נשגב ביהושע חזר אלקו אצלו אף ויהי שבו שבו
קבץ ביהושע.

השם ננס יחזק "לפניה אף יב' הרב ביהושע
נחבא יך האלפים גדלי גרה - בסך הכא 11 האלפים חללים
אף 4 בחרים נחבא יך בשריטותם. בן החמים הלל היה
ר' חיים יוסף צד, נכדו של ר' אברהם אצולאי מנחם.
אלה צד כרה אף רבנו: הלל בן צדק נכדו ויהי ביהושע בחשבה
אף בלו אלה גרה אף ר' חיים וקדוש בבל
ובא. ... וחכמה נכרה נשפדו אף צד אשה נגלה
נחבא וכותב אלו. ביטח נבדן ספרים קבוקם
אנצו בר גל יום - גמט, גמט, נכדו ויהי בסך. בלחש נשגב
אנצו אף ספר צד פ' הארץ, אף צד בסך אחר ספר
ננס בשם "אשון אצול" ובו חידוש אף הס' נשחמן
אף וכן פירוש אחר - נגלה.

יך נשגב נשגב ר' חיים ביהושע ויהי 44 (צד) (נכד) ספרו
החמישים וביחוד אף חיו נכדו אחר קדוש ביהושע אף
שם כרתק אף אצולאי ארץ שגל. ויהי ספרו
אף אצולאי כחן בלחש בבל: ספר "אף אף
אף אצולאי של ר' חבדו צד ספר. כשף אצולאי אף ויהי
אף קברו של חכם צד ויהי נכדו בלחש של
כחבא חיו אשם שגל ואל נכדו אצולאי בו אלו
אצולאי בבלו.

אצולאי רב ספרו אף נים נשחמן אף חיים אף אלו

[illegible]

י. טווח למד בקר נאמר ימים בעין לעולם טובה מכל
עלם בזה וכל היה רק קטן עליון רק חזקת כל
אלה בשקר נאמר ימים חסידים המשיח נבחרה
ז' חסיד. אור היל שבעי כבה אצלו.

[illegible]

חבורי הרמב"ם

„אור החיים“

ספריו התקבלו בהתלהבות רבה בכל תפוצות ישראל וזכו לתפוצה רבה. רושם עז עשתה יצירתו המונומנטלית על התורה „אור החיים“ אשר הפכה תוך זמן קצר ל„רב־מכר“ עממי מקובל וחביב, בארצות המזרח ובארצות אירופה המזרחית בפרט (החיד"א מעיד כי בפולין היו קוראים בכל שבוע את הספר „אור החיים“). הקהילות היהודיות האשכנזיות של מזרח אירופה התייחסו אליו כאל ספר קדוש והשווהו לספר הזוהר הקדוש.

ר' פנחס מקאריץ זצ"ל היה אומר „שאין דבר שנוכל להחביא את עצמו שם כמו בספר הזוהר ולפעמים בספר „זוהר החיים“ יי רצונו לומר שאין דבר שאדם יכול לשקוע בו ולברוח מן ההויות של העולם הזה כמו ספר הזוהר ולפעמים בספר „אור החיים“.

ר' דוד משה מטשורטקוב זי"ע אמר בשם אביו רבי ישראל מרוזין זי"ע ש„כמו בדורות הראשונים היה הזוהר הקדוש מסוגל לטהרת הנשמה כך בזמן הזה מסוגל לימוד ה„אור החיים“ הקדוש על התורה לטהר את הנשמה“ יי מוסיף הרב, ששמע מאביו שקבע עתים ללימוד חובה בכל שבוע בספר „אור החיים“ הקדוש. ורבי אברהם מסלונים זי"ע כתב בזו הלשון: „הזוהר“ ו„אור החיים“ הם מאירים נשמת האדם ועיניו ועד היום נוהגים החסידים ללמוד באור יום ו' ובליל שבת קודש ספר „אור החיים“ על התורה. כך נעשה ספרו של רחב"ע למנה הרוחנית העיקרית של ימי השבת בקהילות ישראל.

„חפץ ה'“: מלבד „אור החיים“ כתב ר' חיים עוד ספרים הדנים בהלכה ובאגדה. בהיותו בן ל"ו שנים פרסם את ספרו הראשון, „חפץ ה'“ — בשנת תצ"ב (1732) בסאלי — על מסכת ברכות, שבת הוריות וחולין.

„פרי תואר“: אח"כ בשנת תצ"ג בפאס פרסם את ספרו השני „פרי תואר“, אשר תוכנו השגות על הספר „פרי חדש“ להגאון ר' חזקיה די־סילוא ז"ל. בהקדמה ל„פרי תואר“, הוא מתייחס בהערכה ובכבוד לבעל „פרי חדש“ כי דרך ישרה לו כאדם בעל חכמת תורה וישרה ואם הוא משיג עליו השגות ובא לסתור את דעותיו „הרי זה רק מפאת כבוד התורה וכבוד הראשונים“. נאמן עלי דיין הדיינים שלא עסקתי עמו לשם קנטור אלא באהבת אמת ואמונה“ יי הוא העריץ חכמי ישראל כמו הרי"ף (ר' יצחק אלפסי) הרמב"ם (ר' משה בן מימון) הרשב"א (ר' שלמה בן אדרת) והראב"ע (ר' אברהם בן עזרא) והרבה לצטט אותם בחבוריו.

„ראשון לציון“: את „אור החיים“ פרסם בהיותו באיטליה לאחר שעזב את מרוקו. ספרו הרביעי והאחרון הוא „ראשון לציון“ שכתב בהיותו בארץ ישראל ותלמידיו הוציאוהו לאור לאחר מותו. ספרו „ראשון לציון“ כלל חדושים על מסכת ברכות, סוכה, ביצה, תענית, מגילה וחלק ב' פירוש לתהלים, משלי וחמש מגילות ונביאים.

הנה כי כן הקיף רבי חיים בכתביו כל שטחי חכמת ישראל בהלכה ובאגדה והנה חוץ מספרו „אור החיים“ לא שפר חלקם של שאר ספריו. בעוד הספר „אור החיים“ נודע בכל תפוצות ישראל, רק מתי מעט יודעים מהותם וערכם של ספריו בהלכה, „אם כי בהם הראה עוזו גדלו בעמקות וחריפות נפלאה“ (מרגליות).

מפליא מהו מקורה של ההזדהות של רבני וחכמי אשכנז עם תורתו של רבי חיים בן עטר? מאין באה אותה התלהבות שגרפה קהילות מזרח אירופאיות שלמות עד שספרו הפך לחם חוקם מדי יום ביומו? איך קרה הדבר שספרו „אור החיים“ של רחב"ע מצא את המעריצים הנלהבים ביותר דוקא בחוגים של יהודי מזרח אירופה ובחוגי תלמידיו וחסידיו של הבעש"ט?

עיקרי משנתו : את התשובה יש למצוא ללא ספק במשנתו של הרב כפי שהיא באה לידי ביטוי בספריו ובעיקר בספרו „אור החיים“.

התקופה היא המחצית הראשונה של המאה ה-18. החברה היהודית עוד מלקקת פצעים לאחר הכשלון של התנועה השבתאית. האכזבה מרה. התסיסה המיסטית שרירה וקיימת. פעולתם של ספיחי התנועה נמשכת והמתיחות החברתית לא פגה. ויכוח לא פחות קשה ונוקב מתעורר סביב זרם מיסטי אחר להבדיל שקם ביהדות פולין — החסידות. תנועה זו עדיין בראשיתה וטרם גובשו דפוסיה.

באותה תקופה מתחילים להופיע ניצניה הראשונים של תנועת ההשכלה שמנדלסון היה מחוללה. חלק משרידי התנועה התחילו להאמין כי הגאולה תבוא רק ע"י המעשה והניחו יסוד לחיבת ציון והטיפו לרעיון שגאולת העם תלויה בעם עצמו.

מתיחות רעיונית ומחשבתית משתררת בקהילות היהודיות. הוגי דעות במערכה של אירופה כגון גרמניה ואיטליה מביעים רעיונות והשקפות ברוח המחשבה האירופית בענייני האומה וגורלה. המחשבה הרציונליסטית מתחילה להשפיע גם על אנשים שהשקפתם היתה בעיקר מיסטית.

במציאות רעיונית רוחנית זו יוצא לאור ספרו של ר' חיים בן עטר „אור החיים“ שבשיטתו הפרשנית מופיעים בהרמוניה מחשבתית רציונליזם ומיסטיציזם זה לצדו של זה.

וכך רחב"ע מעיד בעצמו על ספרו „אור החיים“ : „כתבתי וקיבצתי... זעיר שם וזעיר שם את אשר הבינתי מהם ישוב הכתובים דרך עיון בשיעור הדיבור עצמו דרך פשט, ומהם דרך דרש ומהם דרך רמז ומהם דרך סוד נסתר ונגלה לעיניים לו ולפעמים אמשוך בקשת הסופר בפשטי הכתובים בדרך משונה מדרשת חז"ל" (הקדמה).

פרושו של רחב"ע מהווה לכן פרוש שווה לכל נפש. כל אחד מצא בו את הפרוש שחיפש, אם דרך הפשט או דרך הדרש, רמז או סוד, נסתר או נגלה. הפרוש היה בבחינת דרך סלולה למען „יוכל לרוץ כל הקורא בס“. חסידי הבעש"ט גם הם מצאו ב„אור החיים“ אותם עקרונות להם הטיף הבעש"ט ואשר תלמידיו הפיצו אותם אח"כ. הם הזדהו עם תוכנו של הספר ומצאו בו רעיונות ופרושים אשר תאמו את השקפותיהם ואת רוח זמנם. הפרוש על התורה „אור החיים“ היה בשבילם כדברי המשורר „המעין ממנו שאבו האחים המדוכאים תנחומות אל בטחון, עוצמה, אורך רוח וכוח ברזל לשאת יד כל עמל“. לכן הפרוש התחבב על כל קהילות ישראל ובפרט על יהודי מזרח אירופה, אלה הצריכים להוות רוב בנינה ומנינה של תנועת החסידות.

קטעים מאור החיים

ב. בעיית הגמול

1. ולא תחשוב כי בהיות הנשמה באדם או על-ידי עסק התורה בזה הוא שקע מתחבולות הי המחסיאו ופנה והלך לו שא"כ אין כאן לא שכר ולא עונש לזה אמר כי עדיין החשך בעו אלא שע"י זה מסתייע האדם להעריך מלחמה עמו ולהבדילו מעליו לבל הפילו במועצותי ויכיר בחינת עשות רע כי רע הוא וזה הוא אומרו ויבדל אלהים בין האור שהוא הנשמה ו החושך שהוא היצה"ר וזש"ה לב חכם לימינו שהוא מקום האור מקום הנשמה ולב כסיל לשמאלו שהוא מקום היצ"ה וקרא לאור יום ולחשך קרא לילה ולזה התפלל דוד שיציל מפחד בלילות.

(„אור החיים“, בראשית א' דף ט')

רבי יצחק אלפסי נר"ו

ר' יצחק אלפסי

ד

בקייטלן שבאונגרים בירב ישיבה גדולה וחשובה שבה למדו
 רבני העדה אשר היה ידועה רבנים רבים.
 אחד הראשונים שבהו אישם בקייטלן היה ר' יצחק בן ר'
 יצחק בן ר' בן ר' קאה שבלוצ'יה. הוא לא היה רבני גדול
 חנני קייטלן, רבני חנני ורבני נסים. אחד נק היה שם בקי
 באס, ו"ס רב ישיבה ובלעק שנים רבות אינו היה מורה
 על שם קי טור ניבן ביטול בשם ר' יצחק אלפסי
 פרייט: ר' יצחק אלפסי. אחד שפסדו רבניו לא קמו אדם
 ידועים גדלים במורה בקייטלן. נקרא היה ר' יצחק בליש שלאו
 פון אלפי ספרו ופניו אפיקה בשלוחים בקנייני חכמה.
 ר' יצחק אלפסי היה שרבוש גמליציו ודקשים גלם באיגוד

ד-נספח ג' שלגדג ופירושים המגלים פ' האור.

בבית הדין רבני בירושלים בענין שבת ה'תש"ב 1762.

חשבונו גרסא בלוי'תא ביה זמנן פסקין פסארה בראשית ופולין
אזורים קרובים פירוש וניכוחים בין ראשי חכמים בל' שיעור
למים בסל' ופי' הרכה אלמנה. דברי ר' הקדוש הלוי ופי' שיעור
אזורים וכו' כדן טף בי' ש' ארבע. כדן' ניכר אל' ספקיפאכא
וא' בראשית הקדוש טלה אל' דבריו וזקן חסידותא קדו' וכו', כנס
אליה וזקן ופי' טלה גרבור' לו וזקן חסידותא ט' גאון בל'
אז' יעני' אל' היה ספר כדן' וזקן' בדונה אספרי ט' כדן' וזן' כן
נפול' ספר' ר' בא' ארצו וזקן' ונרץ' בסעודה. שמו' ט'
כדן' נרץ' בא' קהילה ישיב', בנרץ' ונעודה י', טלה וזקן'
וכו' כדן' וספר' הרכה טלו רכס אש' חסיד' בל' אל' כנס
שיעור' או, וזקן': "בראשית הקדוש".

אז' הרכה קדשה טעם זה ר' יצחק ט' אש' מן חסידה וכו'.
כדן' וזקן' (טלה וכו') צד' בקדושה יז' גאון' היה טלה
טלה מן השנים בתלמוד, בא' כף שבה אז ספק כדן'. כף' טלה
טלה כדן' גאון' טלה הרכה ה' נפול' כדן' לו כדן'
כדן' חסיד' חסיד' אלו וזקן' או בתלמוד מן חסיד' שבוכלי כדן'
ה' כדן' כדן' וזקן' אלו טלה חסיד' טלה ביה' אקום אל'
יזקן' (בטלה, י', י').

אז' אש' כדן' יש' ר' יצחק בקדו' טלה וזקן' כדן' אל'
בראשית ובחידו' ספריו. בל' חסיד' חסיד' גאון' וכו'
בין שנים וזקן' חסיד' שנים טלה שש' חסיד' חסיד'
כדן' חסיד' אלו כדן' וזקן' חסיד' חסיד' חסיד'
כדן' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד'
כדן' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד'
כדן' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד'
כדן' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד'

כדן' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד'
כדן' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד'
כדן' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד' חסיד'

ס' ענה (ה'ר"ל ח' ה'ת"ש 1103-1104) געפלי בלשנים רבים
 קעגן אצטו ווערן ד' געה' בן - אצט' ור' יהודה הלוי. געלעב'ן
 חוספי ארבע' אל' געה' ווערן אלעו רעם געפלי חלש'ן ופעלעם -
 ר' געה' בן געלען. ספ'ו רעם'ע' אל' ה'ר"ל זכר אהוד'ע' רב'ע'
 י"ף כיום גרעם אלעו געה' אה'ל'ע' ב'ן.

רבי עמרם בן דיוואן [שליחה של ג'י]

רחמ'ן, נח'ע' געה'ק'ן י"ח'ע' אל'ע' וועם גע'ע' קעם'ו. ב'ן ג'ע'ק'ן
 ג'ע' ב' צי'ר'ע' ווער' אל' חכמ' אל' שיעל' אה'ק'ן וועם קע'ע'.
 חכמ'ע' אל' ב'ן גע'ק' אל' שיע'ע' הי'ע'ע' בי'ר'ע' אל'ע', שיעל' אל'ע'
 ק'ע' געה' אל'ע' אל' אל'ע' אל'ע' חכמ'ע' אל'ע' קע'ע' אל'ע'ן.
 בי'ר'ע' ב'ש'י'ע'ע' אל'ע' אל' ר' אל'ע' בן דע'ע'ן.
 ר' אל'ע' נח'ע' בי'ר'ע'ע' י"ח'ע' אל'ע' ב'ש'י'ע'ע' וועם אל'ע' אל'ע'ע'
 אל'ע'ק'ן כע'ד' (אל'ע' דע'ע'ן) - אל'ע'ע' אל' אל'ע' חכמ'ע'. י"ח'ע' גע'ק'ן
 קע'ע' אל'ע' ב'ש'י'ע'ע' ב'ן גע'ע'ע' אל'ע' ב'ן גע'ע'ע' אל'ע'ע', ב'ן גע'ע'
 געה' אל'ע'ק'ן גע'ע'ע'. אל'ע' שיע'ע'ע' שיע'ע'ע' ב'ש'י'ע'ע' ווער' אל'ע'ע'ן
 ווע'ע'ק'ן אל'ע' ב'ש'י'ע'ע' ב'ש'י'ע'ע'ע' גע'ע'ע'ע' אל'ע'ק'ן אל'ע'ע'ע' געה'
 ס'ע' גע'ק'ק'ר' אל'ע' ב'ש'י'ע'ע' אל'ע'ק'ר' ב'ש'י'ע'ע'ע' ס'ע'ע' - געה'
 ע'ע' אל'ע' חכמ'ע'ע'. אל'ע' חכמ'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'c'
 ווע'ג'ע'ע'ע' ב'ן גע'ע' אל'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'c'
 אל'ע'ע'ע' ב'ש'י'ע'ע'ע' אל'ע' חכמ'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'c'
 אל'ע' חכמ'ע'ע'ע'ע'ע'ע'ע'c'
 ב'ן גע'ע'ע'ע'ע'c'

בחסות אלה נאלץ להגבין יחד אף בני הצ'לס-חיים. הול פטר
אחרי חיובים, אף נארג, וכן גשעט יד פחה. מרגל יסרה? לנצח
שטון הרובים נחבוב ועצמאג למ יצוה הסאן ארנסט-גישא
קוצה אחי הצ'לס וקד גלן, נחבא אף אלצור. צדיק אנצוה נחב
יוד! גיד אף הצ'לס אצוה אצוהי שטל נאורה אף גלסון נערה
והט. מתוך אשטון הרובי. כל הצ'לס אצוהי שטל אף בני אצוהי,
והקדא הרובוב. נכבד קדא הרובוב ביעה אף הרובוב אצוהי. אצוה
שטל גבאט אף הרובוב גלן-גט. גלש קדא שטל. אצוהי שטל אף בני אצוהי.
גלן נחבוב אצוהי אף אצוהי רב. גלן גבאט שטל אצוהי רב. גלן
נחבוב אף בר שטל. ר' אצוהי אף אף סקדא אצוהי שטל
פאצוה שטל אצוהי: גלן, נאורה: גלן: נאורה: גלן. גלן
נאורה אף אצוהי גלן יק. גלן.

ר' אצוהי אף הרובוב אצוהי שטל אצוהי יצוה. גלן יצוה אצוהי
אף בני אצוהי אצוהי הרובוב גלן הרובוב נאורה אצוהי אצוהי
שטל אף. גלן נאורה אצוהי הרובוב, כ' שטל יצוה אצוהי נחבוב
יבא אצוהי. גלן אצוהי אצוהי.

ברוב אצוהי שטל אצוהי אצוהי, הרובוב אצוהי אצוהי.
אצוהי שטל אף בני אצוהי אצוהי, אצוהי שטל אצוהי אצוהי.
אצוהי שטל אצוהי אצוהי אצוהי שטל אצוהי אצוהי.
אצוהי שטל אצוהי אצוהי אצוהי שטל אצוהי אצוהי.
אצוהי שטל אצוהי אצוהי אצוהי שטל אצוהי אצוהי.
אצוהי שטל אצוהי אצוהי אצוהי שטל אצוהי אצוהי.
אצוהי שטל אצוהי אצוהי אצוהי שטל אצוהי אצוהי.

נאורה אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי
אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי
אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי
אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי
אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי
אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי
אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי אצוהי

ובאלו חברים יכלו לשקל כיוון שלא היה יכולו להחזיק את כל
הכל בדעתו היה שמואל יצאנו ריקם. הוא יכלו לשקל וכל עלינו
אמר אז: וקנה לנו גוף גלגל? השבנו:

שלא להביא וחשב בדעתו שלא ידענו שגוף שאלו אז כרם
אקראי האדם יגדלוף קיוו, ולא אלה השתדלנו דבריו, ולם כל
זה אלה אז:

יש רק האדם? נאכלו גורם בעצמו? האדם אבדו יסו
שגורו בישראל. הנהאם הליש נעה יקנה גורם גורם והבילאם אס
הרב האדם והלא אלה האלה וזה היה אפוא.

הנהאם לא בנן האלה והנהאם וניכר היה שגוף לשם יהיה אפוא
בדיוק האפוא. קמה ר' אלה והבילאם אפוא שיקה אלה נסו גורם
נפס בנן. כי הוא בן ושקל ימים ונני צליל. והבילאם שכל
הנהאם. ר' חיים בן צליל החליש. צמח מה קנה האדם במספרו.

הנהאם אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא
שהיה אפוא והאק ימים אחרים נפס. הוא נקרא בלוג האק
וקברו בסק אפוא אפוא אפוא אפוא אפוא אפוא אפוא אפוא

ביתו נהרם האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא
אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא

אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא
אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא

אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא
אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא

אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא
אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא

אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא
אפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא האפוא

הלל ישראל ישראלי

ישראל לביכאל קרני

כביש נשר לברון

הגדל והשמה גם גבול

בקרית לרנץ היל חבון

עם ס. ישראל קרני

גני, ר' חיים בן יצחק בנעם אלון. היל נרנץ

פני קרני וכפרים, חורב גרה ואלס נכנסים אלון נשר. היל

נשר בסביבת גרמניה וקרית נשרים חורב, בנ"ה לנשר.

גם קרית הסך חורב חורב חורב.

כתובים חדשים

קורה: הכתובים יחזקו ציטוטים שונים.

סוגים: גימטריה קורה הכתובים חזקו חיים, גימטריה הכתובים
וכדומה.

אב

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

הכתובים הכתובים ויחזקו חיים

אברהם

האברהם, אלן, אהרן

להבא: פק, אף, שטח, שטח

האז אבא הארט ביטן, אבא אבא

אֵלֶּיךָ

אם תפלו זרע אורח, ויתגלוך אצל אבן האב

לם הביא פתח אל יערס גלם חל סלר אל חפוק חלר

- 36 -

ס. בל נעסו מאל וואסו פילפ

אבינו של נעסו פילפ ופילפ אונזער אונזער

(נאגט פון אדם ביעצט בלחיים)

ד. גוט פאמיל, בלח אונזער אונזער, אונזער אונזער

אדם יעבט פילפ שווען, אונזער אונזער אונזער אונזער

ה. בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

בית דין, בית אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

(נאגט פון אדם שווען אונזער אונזער)

ו. בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

(אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער)

ז. בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אדם אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

ח. בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

א. בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

ב. בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

(נאגט פון אדם שווען אונזער אונזער אונזער אונזער)

בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

י. בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

הסתפקות

באנוע

א. בלח אונזער אונזער אונזער אונזער אונזער

אחרי והוא בו ולא קלף קלף

ה. אחת בזה כל קולות לא ולא

א. קלף שני בלתי אין זה נח

ז. קלף בלתי, חלף יצא אלף בול

ח. קלף בלתי קלף שני לא חלף

ט. קלף וכל יום וכל חלף וקלף

י. קלף וכל חלף וקלף וקלף

יא. קלף חלף חלף חלף חלף

יב. קלף חלף חלף חלף חלף

אשכנז

א. אחת בזה כל קולות לא ולא

ב. אחת בזה כל קולות לא ולא

ג. אחת בזה כל קולות לא ולא

ד. אחת בזה כל קולות לא ולא

ה. אחת בזה כל קולות לא ולא

ו. אחת בזה כל קולות לא ולא

ז. אחת בזה כל קולות לא ולא

ח. אחת בזה כל קולות לא ולא

ט. אחת בזה כל קולות לא ולא

י. אחת בזה כל קולות לא ולא

יא. אחת בזה כל קולות לא ולא

יב. אחת בזה כל קולות לא ולא

יג. אחת בזה כל קולות לא ולא

יד. אחת בזה כל קולות לא ולא

טו. אחת בזה כל קולות לא ולא

טז. אחת בזה כל קולות לא ולא

צ'יבא אדמק ארצות ה' אלהי אברהם אבינו

(הענינה שיש לקצור חקירה משפטיה)

ח.ס"י' קה סגל, אלף ארט קלף גאבנה

אנני וחמס סיבה פזרס אל אמת זיירה באבור עקר

יונפי

ל. וזר ספרו לו מלא ואלו מקומו ביחוד

נני בקר ל' יסתר, ל'סל, חלואה קטנים בק'ס.

ב. איתא ריבא סבא, קר טאבא, ואלה הילא בריו פבא

אם ילד לאו זהו, נראה שכל מה, לא, מה ברוך נכנס

(הכינוי חסדי. נראה ש'אשר' הוא שם המשפחה ו'חסידי' (חסידי) שם פרטי)

לכבוד לראש הוועד המקומי

הר ארץ ישראל

ד. בין זיין, וואלןקע נסירה זיך

היום' פאר און אהרן קאפאן

(גאלי פֿון אונזער יאר וואס איר)

ב.ס.ן ומנהלים, כ"א, יבין גמר תהום

היום נתקן אלפא יהיה מתר אפסוס

(צא לאור) ואלו הם ימי חול המועד (אורח)

1.) צן און אסא, ווארשע ווארשע

ה'תשנ"ב חשוון ו' י"א

ט.כ.מ.ח. אלא וויילא, וועטאל, כ"ח באב

העברת העבודה והאמצעים ושכחה. לוקי דורב

8152 1111-756, 0100, 10.11

ה' חסונה יפה בקץ אלם

6. מצין אבותיו, אביו ואמו

יפה וקם צבור, קח אלו וכלה אלו
(לאר הפתח) כזה אומר בתורה שמצדקם זה בתוך יפה ולמנסה
(למצדקם)

י. קום לו למצטן, ופיין יצאם לאסור
קום היפה לו למר שרונתם יפה
(פירוש: צד קורב לו זה היפה)

- ז
1	עמך ר' יום עבד. וואס נשמוך
2	עמך חק. וואס נשמוך
3	עבדל למלאים. ווכדו וואס
4	עמך פאנשא. וואס נשמוך
5	עמך חק. וואס נשמוך
6	עמך חק. וואס נשמוך
7	עמך חק. וואס נשמוך
8	עמך חק. וואס נשמוך
9	עמך חק. וואס נשמוך
10	עמך חק. וואס נשמוך
11	עמך חק. וואס נשמוך
12	עמך חק. וואס נשמוך
13	עמך חק. וואס נשמוך
- ח
30	חמדת חמדת שדוך. וואס נשמוך
31	חמדת חק. וואס נשמוך
32	חמדת חק. וואס נשמוך
33	חמדת חק. וואס נשמוך
34	חמדת חק. וואס נשמוך
35	חמדת חק. וואס נשמוך
36	חמדת חק. וואס נשמוך
37	חמדת חק. וואס נשמוך
38	חמדת חק. וואס נשמוך

שני למלואים
חמדת חק. וואס נשמוך

מאכלים

מדרותים

הקרה: מעטל זה אבין גלל מן האלפים הכוחים גלל הקרה
הקרה האבוקאיו.

דיתים אבושלים -

דיתון אטבות

4-6 גונו

גזרכים -

1- ק' ציגים שברום כבשים

2- קצביוו עבדיוו רבו

4-5- סיני שום

$\frac{1}{2}$ - כפיר האפא שחור

$\frac{1}{4}$ - כפיר טרכים

$\frac{1}{4}$ - כוס שמן

גילף זיגן

אופן ההכנה -

הצבים אל חרצני הציגים. להרחים (לא חבא) פלגיו שום.

והחפצים אשר הם הורגים את הים והטעמים והטעמים יסך השם
 וזהו קצומו, והוא שם השם, והוא שם השם
 וזהו שם השם יסך וזהו שם השם, והוא שם השם
 והוא שם השם והוא שם השם, והוא שם השם
 והוא שם השם והוא שם השם, והוא שם השם
 והוא שם השם והוא שם השם, והוא שם השם
 והוא שם השם והוא שם השם, והוא שם השם

דג בכוסברה

אצמאר בנצבור

6-4 וניח

אצמאר

1- ק"ג שם ים

1- כוס סוסברה קצומו

4-5 - שני שום

$\frac{1}{2}$ - נפ"ר פלפ"ר שחור

$\frac{1}{4}$ - כפ"ר כורכום

$\frac{1}{2}$ - כוס שומן

3-4 - פלפ"ר יבשים אבוג"ד חריפ

$\frac{1}{2}$ - נפ"ר פלפ"ר חריפ

1 - כוס גומ

$\frac{1}{2}$ - כפ"ר שח

אופן הכנה -

הקדים פרחים את החמץ והשמים את השום וניח
 ורחב והרפ"ר את הקצומו כוסברה כ"ס. את הקצומו קצומו
 חס. והוא את הביסור החם והוא הקצומו הכוסברה והחריץ
 והוא הקצומו את השם את החריץ את הכוסברה והחריץ
 והוא חם. וניח את הקצומו את החריץ את השום וניח

תורה: לא רצח אדם אחד קידוש שם שמי וכן בנסיון
שמים על עמך.

סיגריס

סיגרוס

בעק: אַלורקא

732 'B 60-50

אצרכים -

1 - ע"פ מלך יוסף

$\frac{1}{2} - \frac{1}{2} = 0$

3-5-105

לופן. ההכנה -

גבנים בצק קק קום ג-3 כוסות גים. אופחים אפיחור
 קזיר. חוקחים ג כוסות גים נעפים ומענים גידי פלם גיד
 שטאל. גיד יגין ומשנים כל העין חברים אל הכבק, כמו אבקני
 אורי גביקוי סיבוביג. קף חקלאר בצק קק נעסק, ילק, אל
 נעזי. גניספים אל הגים הערבים ומשליכים כק קף בבוקר.
 גניסום בגקבר. חתרה חוקחים קצור בצק כלל היב טופחם
 אפיחור קזיר וקף חתמה החמה, קף שטעם קף קזיר כזורה
 הכי. גרילים גביכור בקום הסכין. נעזר קף קק יקצין ביוג
 בקזיר וטלוי ומעבים גפי פלם אל חתמה גטלויג הכבק.
 קף בצק קף משמש בסיס אפיחים. גבנים קף קף קף
 ובכיס חתמה קף חקלאר חקלופה.

הקריה: טיוף זקנוה אל העבד אטון כפי זכרון סוף
העבד גביר יש צורך ביד גאלותה וצריכה זכרון
זכרון זקנוה עבד אטון.

תלית

כמה חלואי 70-60 ק"י בזק

ויצרים -

1- י"ז בער חתין

3- כסוד סלסול תיפח

4- 3- ק"י דפנה

1- הלש שנים

1- כוס טעברה

2- חסר מים (8 כוסות)

1/2 - כפור טען

3- כפיר חומץ

חזבין חסבדור קלח

3- כפיר קלח

1- כוס מים

1- כפיר מלח

טען חסבין חמין

(70-60 ק"י בזק)

אוסן הכנה -

מרחמים אל המים ק"י הפנה צרים טלוח קציצור

קציצור מרחש (חלואי מים) מרחמים חלואי מרחמים מרחמים

כסף וחצי. מרחמים. מרחמים אל קציצור. מרחמים טענה

אל הכסף ק"י מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים

מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים

ק"י. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים

מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים

מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים

3-4 מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים

מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים. מרחמים

בקרוב בסעריה היו המלצות שביטול בחינת, בריאות וברא

אֶלְמוֹפְלִטָּה

- P'373A

50 - 272 2010/01/05

3- לולא נאמר

class

பெயர்

קורה אלה

לואין... ההכנה -

- 45 -

קרית גפלה של תבירור סלאו. גפנים זכארה וזכנים
בזגה ר כוי זמנון בירבשה. כל סוף זכניו זכניו
גופארה זגז קרנים וזרה קאי תלס ו/או פבס
קררה-זלס רכ אלסני זקרה ביעור שבי זקלס אלכס
ובן זלר בבירי בזקרה זקיסום גופארה בזלס
ידבש.

חרי

המשפחה

היהודית

מדרקאית

הקדמה

קובץ שונה יפה יפה לרוך במחברת הלכות,
קובץ של שאלה ופיקוח, פיות כותב ושל בקובץ
לחיות של לומר ליקו קצבאגף קצ כופס ביבי הכפס
ביבי קופס סב ושל חיובים שטלג חגין חף קצב
השטן קצ יתב גיכרו אל תי חיובים שבוטאו בסליח

ביחסיים לו בקהילות שאלו, היו שכיחו גסלי הנשים
 אלו הרוב נשאו במדקו, לרף, אבנניהם, לרובם. כמשקל נש
 אצלם התיצו הנשים יצרו אצלם אולם הנשים אלו יוס' אלו
 ושלמה שרה אורב גלילה יסודו גזקום:
 - חיי המשפחה.
 - חיי הקהילה.
 - חיינו הרבים.

קשרי המשפחה הרבדים וסדרי בתים הקבועים והמקנים
 הם שני-ע אלהיו לו רכח אצלם נש אולם
 חיצוני קוין בעשך דוור רבים.

בחוג המושפחה

בתיו כפריים, מתח משפחה, שנת היהודי לו צדוהו, אולם
 קשה היה אפרם משפחה שביה גזילה, אך דוקל משפחה
 זו הלא שנתה אף אחים. ארוב גרו לו בני המשפחה,
 אביו ובנים, חתנים וכלו בקרב לקום, והקשרים ביניהם
 היו הדוקים גלוי. המשפחה הזאת לו הקרובים והנ
 רבלי ארבוני בחיגור משפחה: גזיר - הגילה נבר-המצווה
 ליחוסין ונישואין. חגיגה אלה ובליק חגיגה בנישואים
 נמשכו יום אחדים. ביום שבת גרמו לו אחי אצלם
 גלף קוררו בקיור כספיה קטור. הכנה לו צרכי החגיגה
 ארוב גדלים יקרים ובובלי היה הדבר כלש היו אלפם בני
 ובנה רבים.

אך כנה שהבאה אפרים חסידה לו מתשבת לו חיובי.
 נכל חגג ובסופה הלא:

אר דוד בן תסין המשורר (חי בקרב ב-1790-1830) היו גשן
 גור שבקוסי רב בצליל אפרנסן, גלף היה רוב אהלי

[illegible]

[illegible]

- 50 -

מנהגי

יהדות

מדרשו

מנהג: סדר התפילה - מקובל בין היסודות בקהילה לקבלת ישי
אל שלטון ופנחס הגדול או בדברי תורה שלטון קבול כותק.

מנהג: מספר כהן של תפילה - מנהג יסודי מקובל לרבות מספר אגף.
חיון של אדם המוחל באיזה יושב בעליו ואם יחול מקובל
גם לקחה, לזמן כלן.

מנהגים בערועים

אשכנזים

הנה: בסוף של לחים משמח"ם לז"ן יך געגים בלחודים
אזר רענקליר זאל אטעל אן העגים רעגיום בארע יא געב

לידה

בלעגים בלחודים:

א. בלחודים בר, יש שלעלעט אל רעגור ארע בלחודים
ז. "קול" הש"א או "צב" רב"א. בארע "קול" הש"א ארע
רב אל רענקליר זאלע אל רענקליר:
"אנ" בחג"י האל... ", "אנ" אנ" זאל... ", "אנ" זאל...
רבקה זאלע זאל... "אנ" זאל... זאל... זאל... זאל...
ארעם - "אנ" זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ארע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...

נישואין

בלעגים בלחודים:

א. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ב. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ג. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ד. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ה. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ו. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ז. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ח. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
ט. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...
י. זאלע רענקליר זאל... זאל... זאל... זאל... זאל...

עבר !

עברתך מענינת מקיפה ומעמיקה. הצורה
האסתטית בהתחל נותנת הרהור נעימה ורצון
עקריא.

זהו הערות :

- ① העבודה נכתבה עם הפנים שלמדנו.
- ② התמונות נבחרו בקפידה ונותנות עומק לעבודה.
- ③ בפרק על ספרי העם - הובאו ספרים אך לא התייחסת
אלוהם. מה הם מעמדים? מדוע בחרת ספרים אלה
דוקא? האם הם יכולים לעמוד איתנו משהו לא יהדות
מרוקא?
- ④ בן העבר עממי חבמי יהדות מרוקא. מדוע בחרת
דוקא בחבמים אלה?
- ⑤ חלוקת הפתמים לנושאים טובה מאוד. תבס
שנבחרת את הפתמים ולא התייחסת אליהם
- ⑥ בפרק על ח"י המשפחה היהודית חסרה לי
התייחסות למנה שק"ם היום. האם אנו צריכים
עדיין קיימת?
- ⑦ סבס: הסבס מענין ונותן פתח לויכוח. כדאי לציין
שמדינת ישראל היא מדינת ע"ה, תמשיך ותקלוט
עדות שונות והשאלה האם יצוי שם עדות תשאר
על תכולתה מנהיגה או שמה יש מקום לציון -
כך - היתוך?
- אני מקווה שפתחת פתח בהבנת אחת
העדות מישראל. ואם כן קנית דעת כח
שאמרו חז"ל " דעת קנית - מה חסרת
דעת חסרת - מה קנית "
- טוב מאוד

24.6.85